

Algılananlar Farklı, "Algılatılanlar" Çok Farklı(?)

İçeriği Yazan: [Erhan SALMAN](#) [1] Zaman: Per, 23/08/2012 - 22:31

Türkiye İstatistik Kurumu'nun(TUİK) açıkladığı son verilere göre, Türkiye genelinde **"İşsizlik Oranı"**, **%8,2** olarak gerçekleşmiş. Tabii ki, bu oranı sevindirici bulanlar oldu. Ülkemizin büyüğünden ve bunun da istihdama ilave katkı yaptığından dem vuranlar da oldu. Kısacası, her zamanki gibi, ülkemizin, Avrupa'da yaşanan bir krize nazaran yine de büyümeye ve istihdam yaratmaya devam ettiğinden **"bahis"** edildi.

Bu rakamlar, ne kadar gerçekçi ve ne kadar **"Olani"** ölçmekte; bunu, sadece bu veri demetlerini yayınlar bilebilmekte. Veya, insanlarımıza, ne kadar bilmeleri ve neyi ne oranda **"görmeleri"** isteniyorsa, o kadar yansıtılmakta. Gerçi, ülkemizde sadece bu husus, insanlara yansıtılan kadarını bilebilme durumu, işsizlikle ilgili değil. Ülkemizde, bugün için, medya organları ve onun diğer basın yayın-yayım kuruluşları, toplumsal algıyı etkilemekte gerçekten de çok başarılı.

İşsizlik ve **istihdam** hususları birbirleriyle ilintili değerlendirilmelidir. **İşsizlik** ve **işsiz** bir kişi; toplumsal bir soruna neden olurken, tekil düzeyde, kişinin yaşamının olağan rayından da çıkmasına sebep olmakta. İşsiz bir kişi, her şeyden önce, işini kaybetmekle birlikte, emeğinin yegane karşılığı olan **"Ücret Kazancını"** da yitirmekte. Yaşam standartları, yüzyüze kalınan işsizlikten ötürü, birden düşmekte ve kişi, yaşamını idame ettirmek adına, çok zor koşulların altına girmekte. İşsizliğin yıpratıcı etkisi, hangi açıdan bakılırsa bakılsın, işçi tarafından hissedilmekte. Tabii ki, etkin kullanılmayan, atıl kalan, üretime koşulamayan, istihdam dışı kalan insankaynağı/işgücü, o ülkenin üretim seviyesi ve verimliliği bakımından olumsuz tesir yaratacaktır; fakat bu durum da, biraz sermayenin ve izlenen iktisadi politikaların müsebbibiyle gerçekleşmektedir. **Sermaye yoğun teknoloji** üretimlerinin, firmalar tarafından yüksek düzeyde kullanılması veya **sermaye stoğunun, emek stoğuna** göre daha fazla üretim aşamasında etkinleştirilmesi; ve yine uygulanan iktisadi politikaların, **"İstihdamı Özendirici"** boyutta olmaması, bu olumsuz yansımalar, ülkemizde işsizliğin yüksek ölçeklerde yaşanmasına neden olabilmekte.

İşsizlik ve kazanç; veya kazanç kaybı da, gerçekten de önemle üzerinde durulması gereken bir başka vakıadır. **Ülkemizde, istihdamı ve elde edilen geliri, Asgari Ücret bağlamında ele aldığımızda, kişisel gelir dağılımı ve hayat standartları farkını rahatlıkla gözlemleyebilmekteyiz.**

* * *

Haberlerde yayınlandığında, kamuoyumuzda, ne kadar yankı yarattı bilemem; ama sanırım kıtkanaat geçiren insanlarımızı epey üzmüştür, milletvekillerimizin sırf kullandıkları araçlara ödedikleri/ödettirdikleri benzin faturası...

Akdeniz İçin Birlik Parlamenter Asamblesi Türk Grubu Başkanı Sayın Zeynep Armağan Uslu'nun makam aracının 1 yıllık yakıt harcamasının faturası, **30.887 TL** imiş. Tabii ki, bu rakamlar telaffuz edilince, Sayın Uslu, bunun normal olduğunu haber bültenlerinde ifade etti. Belki, AK Parti'nin ileri gelenleri, bu rakamların basın tarafından kamuoyunun dikkatine sunulmasından da

rahatsız olmuş olabilirler.

Yine, Türkiye’de, milletvekillerine yapılan maaş ödemeleriyle, asgari ücret arasında da *17 kat fark* varmış. Türkiye, gelişmiş belli başlı ülkeler içinde, **“Milletvekili Maaşıyla”, “Asgari Ücret”** arasında en fazla farka sahip ülke.

Şöyle ki...

İngiltere’de Asgari ücret 950(\$) dolarken, Milletvekili maaşı 5.500 dolar; ve bir vekilin maaşı, asgari ücretin 6 katıymış.

Fransa’da Asgari ücret 1.104 dolarken, Milletvekili maaşı 5.600 dolar; ve bir vekilin maaşı, asgari ücretin 5 katı imiş.

Almanya’da Asgari ücret 660 dolarken, Milletvekili maaşı 7.272 dolar; ve bir vekilin maaşı, asgari ücretin 11 katı imiş.

İtalya’da Asgari ücret 1.092 dolarken, Milletvekili maaşı 4.300 dolar; ve bir vekilin maaşı, asgari ücretin 4 katı imiş.

İspanya’da Asgari ücret 648 dolarken, Milletvekili maaşı 4.000 dolar; ve bir vekilin maaşı, asgari ücretin 6 katı imiş.

Hollanda’da Asgari ücret 1.209 dolarken, Milletvekili maaşı 5.000 dolar; ve bir vekilin maaşı, asgari ücretin 4 katı imiş.

Danimarka’da Asgari ücret 1.359 dolarken, Milletvekili maaşı 7.000 dolar; ve bir vekilin maaşı, asgari ücretin 5 katı imiş.

İsveç’te Asgari Ücret 892 dolarken, Milletvekili maaşı 4.500 dolar; ve bir vekilin maaşı, asgari ücretin 5 katı imiş.

Finlandiya’da Asgari ücret 460 dolarken, Milletvekili maaşı 4.750 dolar; ve bir vekilin maaşı, asgari ücretin 10 katı.

Türkiye’de Asgari ücret 415 dolarken, Milletvekili maaşı 6.865 dolar; ve bir vekilin maaşı, asgari ücretin “17 Katı” imiş. [SÖZCÜ gazetesi (17 Ağustos 2012)]

Türkiye’de, huzura ve birlikteliğe çok ama çok fazla ihtiyacımız var. Barış ikliminin yeşertilmesine ve yine **“Birlikte Yaşama”** idealine çok sıkı sarılmak durumundayız. İşsizlik, bir psikolojik tahribat yaratırken, çalışırken sahip olunan ekonomik gelir ve statü de yitirilmekte. Yeri geldiğinde işçiye ve memura ödenek bulamayan siyasi erkler, söz konusu kendi yaşamsal gerekleri olunca, nasıl oluyorsa, bir çırpıda 30.000 TL’lik ödemeler yapıyorlar. Klişe oldu, ama ne yapabiliriz, Türkiye gerçekleri ne yazık ki! Ülkemiz, hâlâ birçok konuda **“gelişmekte olan”** ülke sınıfındadır. Parlayan yıldız olduğu ise, kimi parlattığına bağlıdır. Gerçekten de şeffaf olmak gerekiyor... Olması gereken ile yansıtılan arasındaki farklar, belki, çok önemli bir devlet meselesi olmayabilir; ama toplumun algısı açısından önemlidir. **Mesela, işsizlik düşmüş der ve bunu başarı öyküsü olarak lanse ederseniz, bunun gerçekten böyle olduğuna, insanları, “inandırmış” olursunuz.**

Yazımın başında, en son açıklanan işsizlik oranının, %8,2 olduğunu belirtmiştim, TÜİK verilerine dayanarak...

Bu işsizlik verilerinin yayınlanması üzerine, DİSK-Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu- kendi biriminin(DİSK-AR) araştırma sonuçlarını, kamuoyunun paylaşımına sunmuş...

Şöyle ki...

“1) Türkiye’de çalışma çağındaki her iki kişiden biri çalışmıyor. İşgücüne katılım oranı

%50,5 düzeyinde. İşsiz sayılmayan umudu kesik işsizlerin sayısı ve ev içi emeğin görünmez olmasının sonucunda açığa çıkan bu durum Türkiye’de işsizliği olduğundan düşük gösteriyor.

2) AB ülkeleri için Eurostat verilerine göre 2012 yılının birinci çeyreği için işgücüne katılım oranı %68 düzeyinde. Türkiye’de iş isteyenlerin (işgücüne katılım) oranı AB-27 ortalaması kadar olsaydı işsiz sayısı 11 milyon 845 bin, işsizlik oranı yüzde 32 düzeylerine çıkacaktı.

3) Umudu olmadığı için ya da diğer nedenlerle son 3 aydır iş arama kanallarını kullanmayan ve bu nedenle işsiz sayılmayanlar dahil edildiğinde işsizlik oranı %8,2 değil, %13,8, işsiz sayısı da 2 milyon 272 bin değil, 4 milyon 43 bin oluyor.

4) Gençler için ise durum daha da kötü. Her iki gençten biri kayıtdışı çalışırken, umudu kesik işsizlerle birlikte her 4 gençten biri işsiz konumda. Resmi olarak %15,9 olan işsizlik, umudu olmadığı için ya da diğer nedenlerle son 3 aydır iş arama kanallarını kullanmayan ve bu nedenle işsiz sayılmayan gençler dahil edildiğinde %25’e ulaşıyor. 695 bin işsiz gence karşı 533 bin çalışmaya hazır ancak umutsuzluk başta olmak üzere çeşitli nedenlerle iş aramayan genç var.

5) Kadınlar için çalışma yaşamına katılmak son derece zor. İşgücüne katılım oranı kadınlar için %30,2 düzeyinde. Çalışma çağındaki her üç kadından sadece biri çalışıyor. Lise ve üzeri eğitime sahip kadınlar erkeklere göre 2 kat daha fazla işsizlik gerçeği ile yüzleşiyor. Erkeklerde işsizlik oranı lise mezunları için %9,1, mesleki ve teknik lise için %6,4, yükseköğretim için %11,7 iken bu oran kadınlarda sırası ile %17,8, %18,9, %11,7 seviyesinde.

6) Kayıtdışı oransal olarak gerilese de hâlâ kriz öncesi değerlerinin üzerinde. 2008 Mayıs dönemi ile karşılaştırıldığında kayıtdışı istihdam 480 bin artmış durumda. Erkekler için aynı dönemde kayıtdışı 198 bin azalırken kadınlar için 678 bin artmış durumda.

7) Tarım sektörü kriz öncesine göre 1 milyon 10 bin artmış durumda. Buna göre toplam istihdam artışının %30’u tarım kesiminde gerçekleşti.

8) Güvencesiz çalışma hızla yaygınlaştı. 2009 yılı mayıs dönemi ile karşılaştırıldığında geçici çalışanların sayısı %36 artarak, 1 milyon 467 binden, 1 milyon 992 bine yükseldi. Geçici çalışmanın yaygınlaştırılması hükümetin istihdam stratejisi açısından bir amaç olarak değerlendiriliyor.

Sonuç olarak Türkiye’de işsizlik sorunu kadınların ve gençlerin çalışma hayatında karşılaştıkları engeller üzerinden ağır bir biçimde yaşanıyor. Türkiye’yi küresel sermayenin ucuz işgücü deposu olarak şekillendirmeye çalışan ucuz istihdam stratejisi, temelde çalışma yaşamının yapısını tahrip etmeye odaklanmıştır. İşsizlik sorunu, insan onuruna yaraşır iş ekseninde ele alınmalıdır. Bu amaçla;

Haftalık çalışma süresi gelir kaybı yaşanmaksızın 37,5 saate, fazla mesailer için uygulanan yıllık 270 saat sınırı, 90 saate düşürülmelidir.

Herkese en az 1 ay ücretli izin hakkı tanınmalıdır.

Herkes için iş güvencesi ayrımsız bir biçimde uygulanmalıdır.

Sendikal hak ve özgürlükler güvence altına alınmalı, sendikal barajlar, noter şartı kaldırılmalı, herkesin sendika hakkını özgürce kullanabilmesi için gerekli yasal düzenlemeler yapılmalıdır.

Kamu girişimciliği ve hizmetleri istihdam yaratacak şekilde yeniden ele alınmalıdır.

Kamuda personel açığı derhal kapatılmalıdır.

Taşeronlaşma ve kayıtdışı istihdam engellenmelidir."

Not: Bu

araştırma sonuçlarını, "PDF" olarak DİSK'İN sitesinden indirebilirsiniz.

* * *

Ülkemizde, iktidar sahibi olmak ve siyasi erke hükmetmek, normalde olması gerekenden fazla insanlara güven telkin etmekte. Yine ülkemizde, hükümet etmek, devletin hemen hemen tüm makamlarına erişmeyi ve bu makamlardan çıkacak **"çıktıları"** da, kendi görüşleri ve iktidar potansiyelinin zarara uğramaması etrafında tahkim edilebiliyor. Türkiye'nin resmi istatistik yayınlayan kurumu, işsizliği, %8 civarında açıklarken, iş piyasasının içinde ve onun bir aktörü olan Konfederasyon ise, daha farklı **"yorumluyor"** ve kamuoyunun **"dikkatine"** sunuyor.

Daha önce de dediğim gibi, medya organları ve onun yan kuruluşları, bilgi ve haberleri, kaynağından çıktığı gibi, kamuoyuna ve topluma ulaştırılması süreçlerinde, eskiye oranla, daha "yanlı yansıtmacı" bir anlayış izlemekte. Medya organlarının ve bazı ana akım gazetelerinin, iktidar odağıyla içli ve dışlı ve giderek artık organik bir ilişki içinde olması, toplumsal mecralarda üretilen haberlerin ve bilgi demetlerinin halka ulaştırılması noktasında, haberin ve bilginin mahiyetini, daha fazla "filtreden" geçirmekte ve özü itibariyle de, sunulan ürünün gerçekliğini kaybetmesine "vesile" olabilmekte.

Ezbercilikte olsa, papağancılıkta olsa, ülkemizde can yakıcı en büyük iki sorun, Terör ve işsizliktir... Bir milletvekili, ülkemizde bir yılda sadece kendi makam aracının yakıt masrafına **30.000 TL** ödeyebilmekte... Yine, ülkemizde bir milletvekili, asgari ücretliden **17 kat** daha fazla devletin ödediği maaşı alabilmekte. Bilmiyorum, ama daha samimi olmak zorundayız. Belki de, yazdıklarımın hiçbir önemi yok, saçmasapan şeylerden ibaret. Neden bir işsizlik verisinden yola çıkarak, bir milletvekilinin maaşı ve yine ülkeler arası asgari ücret ve milletvekili maaşı kıyaslamasına gittim, gerçekten ben de bilmiyorum!

Televizyonları açın bakın...

Gazetelerin üçüncü sayfalarına bakın...

Çok farklı hayat dinamikleri yaşanmakta...

Ülkenin görece **"Kurtarılmış Bölgeleri"**nde, çok daha modern bir yaşam sürdürülürken...

Silahla her an imtihan hâlindeki yerler de ise, çok daha farklı bir hayat düzeni...

Algılananlar farklı...**"Algılatılanlar", çok "farklı"...****Erhan SALMAN**erhan.salman@politikadergisi.com [2]**Yorumlar**

- [Eko-Politik](#) [3]
- [İç Siyasa](#) [4]

- [Toplumsal](#) [5]

Kaynak URL (26/04/2024 - 08:06 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/makale/algılananlar-farkli-algılatılanlar-cok-farkli>

Bağlantılar:

- [1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/erhan-salman>
[2] <mailto:erhan.salman@politikadergisi.com>
[3] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/eko-politik>
[4] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>
[5] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/toplumsal>